

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

§. 2.

SIMILEM HVC exitum habuerunt Hebræi, cùm Deus iussit eos ire ad terram promissionis, cùm enim audirent, in ea esse Gigantes, tantum conceperunt timorem, vt voluerint in Ægyptum redire: sed cùm postea aduerterent, se in hoc malè fecisse; & horrendas minas, quibus Deus iussit, nullum illorum visurum terram illam promissam, dixerunt Moyfi: *b* *Parauimus ascendere ad locum, de quo Dominus locutus est, quia peccauimus. Quibus Moyles respondit verbis grauissimis, & timorem ingentem incutientibus: nolite ascendere: non enim est Dominus vobiscum: quòd si ascenderitis absque Deo vestro, corruetis coram inimicis vestris. Et ita euenit: nam illi rebelles prelato suo Moyfi, statim ascenderunt in verticem montis: vbi existimantes, se periculis esse, venerunt eorum hostes, eosq; percutientes atque concidentes, perleuerunt.*

Cui non magnum incutiat metum sententia & responsum Moyfis: ne in propria voluntate locum contra diuinam muret? Quis ad eò erit temerarius, vt ad locum aliquem ire audeat; sciens, se ire solum, absque Dei fauore, & auxilio: Et quomodo audebis dicere Deo, vt tecum eat ad locum: quòd tu contra eius voluntatem, vt tuam sequaris, vis pergere? respondebit enim tibi, vt solus eas; & te ipsum à periculis, quibus te exponis, eripias. Et ita delectens te, permittet, perire ob tuam stultam temeritatem. Et hoc ipsum dixit idem Dominus eisdem Israëlitis: *b* *non ascendam tecum: quia populus durus est: ne forte disperdam te in via: & semel, ascendam in medio tui, & delebo te, pro tuas inobedientias.* Contra verò si in his omnibus Dei voluntatem sequaris; causam habes & titulum sufficientem, ad petendum, vt veniat tecum ad locum, quo ipse te mittit: non quòd Deus ab vno in alterum locum mouetur, qui vbique est per essentiam, præsentiam & potentiam; sed quòd speciali cura assistat loco, in quo ipse nos ponit, vt suo nos auxilio foueat. Et hinc aliam rationem valde efficacem licebit deducere. Nam, cùm neque locum, neque locum scias, in quo tibi sit moriendum: quomodo audes proprio libitu locum eligere tuæ habitationis? Si enim ibi te mors inuadat, plane experieris, te abiecto esse animo, ad fauorem Dei in illis angustijs petendum. Si tamen inuadat te mors in loco, vbi te Deus collocauit, orietur tibi maior animi fortitudo & attende diligenter: non expedire tibi, in eo loco & habitatione viuere, in qua nolles mori.

DEINQVE si pacem optas inuenire in deserendis, obedientiæ causâ, rebus omnibus, quas diligis & in eundo quòd alias nolles: assuesce in omnibus obedire, vt supra dicebamus: non conijciens oculos in tuas commoditates, neque in rationes humanas; sed in id solum, quòd **D E V S**

ita

a Num. 14.
23. 40.
b Deut. 1. 41

b Exo. 33. 3.

ita velit ac iubeat, hæc enim sola ratio est, quæ omnes difficultates expedit, & vincit repugnantias: cum aliæ eas potius augeant. Magnam miraturus fert admirationem, quodd, cum Deus iuberet Abrahamum egredi de terra sua, & de domo patris sui: non legatur, eum habuisse vllam repugnantiam, aut graue illi fuisse, ita egredi, & suos parentes deserere; sicut nec cum iussit offerri sibi filiam eius vnicum Isaac, rem ab ipso maxime dilectam. Quando autem Sara ei dixit: *eice ancillam hanc Agar, & filium eius Ismaëlem*: ut Scriptura diuina; *durè hoc accepisse Abraham*, hoc est, graue illi erat, magnamque sentiebat difficultatem ac repugnantiam. Quamuis certò existimemus Saram, utpote fæminam piam, & iustam, non petiisse rem ad eò duram, & contra pietatem; sed ex speciali Dei impulsu, qui ei reuelauit mysterium, quod postea Apostolus declarauit. Quando autem Deus iussit exequi, quod Sara ei suggesserat, & dixit: *non tibi videatur asperum super puero & super ancilla tua*: statim eius repugnantia cessauit, & difficultatis apprehensio: prius enim aspiciebat, quod Sara dicebat tanquam rem humanam, rectam rationibus, quæ aliquod incommodum inuoluebant: sed postea omnes has rationes obiecit, & solum acceptauit illam, quod Deus id iuberet: hæc enim vnicò omnes ei difficultates expediebat, & durtiem emolliuit, ac dulcorauit asperitudines. Aspice igitur omnes mutationes, & consilia Prælatorum, non tamquam humana & incommodis referta, quæ tu tibi fingis, aut reuerà deprehendis: sed consideratione te ipsum eleua, & intelligas: Deum esse, quæ illa consilia probet, ac exequi iubeat; ne ea dura reputes: nam sibi incumbere reparationem in commodorum, quæ ex eo oriri possunt; & auertere damna, quæ timere potes: sicut reparauit damna, quæ timebat Abraham, si eisdederet è domo sua Ismaëlem. Quod si hac fide ac fiducia te subieceris: poteris & quietem in anima habebis; & Deus intercidet incommoda, quæ tu times; & ubi existimabas, multa incommoda te inuenturum: inuenies comoda multa, ut in proximo capite fusiùs dicemus.

(..)

c Gen. 21.10

Vide Pererium ibid.

Galat. 4.30